

Wat wij afgelopen schooljaar leerden...

...en hoe jij daar je voordeel mee kunt doen!

#1: Is er crisis? Drink thee!

Ook onze werkweek verloopt niet altijd rimpelloos. Soms dreigen dingen helemaal mis te gaan en 'moet' er acuut is gebeuren om de crisis te bezweren. Die druk is meestal niet je beste raadgever. Een collega zei daarover

'Heb je crisis? Dan drink je thee'.

Klinkt gek hè - bij crisis gaan we toch niet zitten theeleuten?! Totdat we het uitprobeerden en we ons realiseerden hoe effectief die 15 minuten achteroverleunen waren.

We namen letterlijk even afstand. We stelden elkaar vragen en creëerden overzicht. Vanuit die rust, stelden we ons doel vast en gingen constructief aan de slag.

Is er crisis? Loopt de spanning op? Of zie je dit gebeuren bij je collega?

Drink een kopje thee. Maak een wandelingetje. **Doe iets waarmee je even afstand neemt. En ga daarna pas aan de slag.**

#2: Niemand heeft het monopolie op de waarheid

Ook wij niet. Ook wij kunnen overtuigd zijn van hoe goed iets werkt, of wat de beste aanpak is. Tot een deelnemer ons een heel andere invalshoek laat zien. En we leren: zo kan het dus ook! Zelfs als je ergens een pro in bent, zelfs als je iets al jaren lang succesvol doet – het wil

niet zeggen dat er geen andere weg is die minstens zo effectief, leuk of doelgericht is. Of in ieder geval het uitproberen waard.

Blijf open staan voor andere invalshoeken. Lees een boek. Kijk een TED talk. Luister een podcast. Ga in gesprek met iemand die qua leeftijd, werkveld of achtergrond van jou verschilt. Meld je aan voor een workshop of training, ook als je denkt er al heel veel van te weten. En vooral: **laat je verrassen!**

#3: Weerstand = betrokkenheid

Ook wij treffen ze: mensen die echt HE-LE-MAAL níet op ons zitten te wachten. *'Ik heb nooit een probleem met ouders'.* *'Ik werk hier al 20 jaar.'* *'Heb ik al geprobeerd, werkt niet.'* *'Zo gaat dat hier niet.'*

We zouden een bingokaart kunnen vullen met de meest gehoorde uitingen van weerstand en op sommige dagen krijgen we die moeiteloos gevuld. Heerlijk! Het mooie is: we horen deze quotes, omdat deze mensen er zijn! En dus zijn ze – op één of andere manier – betrokken, ze uiten het alleen een beetje 'onhandig'.

Tref je weerstand? Weet dan: er is betrokkenheid. En zolang er betrokkenheid is, is er voldoende om samen mee aan de slag te gaan. Aan jou de kans om te ontdekken wat jullie bindt! Hoe? Door vragen te stellen. Een paar weggevers die altijd kunnen:

- ✓ *wat verwacht je nu van mij?*
- ✓ *hoe zie je dat voor je?*
- ✓ *waar zit je zorg?*

Ontmoet je weerstand? Stel een vraag!

#4: ruimte bepaalt gedrag. Echt!

We trapten er weer in: *'nee, er is geen budget voor een externe locatie - we gaan wel gewoon in de teamkamer zitten'*. Het werd een taaie dag:

oude vertrouwde ruimtes, zetten aan tot oud en vertrouwd gedrag.

Wil je iets in beweging zetten, dan heb je een beetje magie nodig. Een plek die uitnodigend is, waar ruimte is, die nieuw is voor iedereen, waar het eten goed verzorgd en de ontvangst hartelijk is – het zit 'm in de kleine dingen.

Wat jij hiermee kunt? Duren werkoverleggen te lang en leveren ze te weinig op? Ga eens naar een andere plek: een collega-school, het grasveld naast school, dat nieuwe koffietentje om de hoek. Lastig gesprek met een ouder? Hoe zou het zijn als je het bij de ouders thuis of op neutraal terrein zou doen? Of wandelend?

Verandering van omgeving doet wonderen - de beste ideeën ontstaan niet toevallig heel vaak op de WC of onder de douche! **Wil je echt samen voorwaarts – verlaat dan voor even je thuisbasis.** O... en tref je weerstand: zie 3 😊